

**BAŞAK
SAYAN**

basaksayan1@gmail.com

BİR ZAMANLAR ANADOLU'DA...

Bir insan ya çok sever **Nuri Bilge Ceylan**'in filmlerini ya nefret eder...

Arada kalanını göremezsin hiçbir zaman.

Oscar aday adaylığı yolu açılan filmi bir öğleden sonra oyuncu bir arkadaşım ile birlikte izlemeye gittim.

Seksen kişilik salonda altı kişiydik ve bu altı kişiden üçü oyuncuydu.

Film başlamadan evvel önümüzde oturan iki kadının konuşmasına kulak kabarttım biraz. İkisi de belli ki ilk kez izleyeceklerdi bir Nuri Bilge Ceylan filmi.

İşıklar söndürüldü, kapılar kapandı ve film başladı.

Film, sizi bir anda Anadolu'da bir kasabanın olanca sıklığıyla dolu atmosferine götürüyor.

Bir cinayet soruşturmasının Anadolu'daki ücrâ bir kasabada nasıl zorluklarla, engellerle, yokluktan var etmelerle yapılacağını trajikomik bir şekilde anlatmaya başlıyor.

Öyle gerçekçi ve bu gerçeklikle öyle sarsıcı ki... Gerçekçiliği karşısında sarsılıyorsunuz en başta.

Bir Türk kasabasında bir savcı, bir doktor, bir polis, bir muhtar, bir otopsi görevlisi ancak böyle olur diyorsunuz.

Türk insanının zorlu engellerle karşılaştığında kendine has çözüm metotlarını ve düşünce tarzlarını izlerken gülümsüyorsunuz.

Nuri Bilge'nin filmlerini sıkıcı bulanlar muhtemelen realizm akımından pek hoşlanmıyorlar. Zira **Nuri Bilge Ceylan**'in filmlerinde kullandığı en önemli özellik

bu; realizm...

Bir ağaçtan kopan elmanın yuvarlanıp suya düşmesi, bozkırın rüzgarla savrulmuşu, bir kızın saçlarının esen yelle birbirine girmesi... Sahne gerçek olsa ve sen oradakilerden birisi olsan bunları aynen filmdeki görünüşleri ile izlersin işte... O küçük arabanın içinde sıklırsın, konuşmalar saçmalasın, kendini çaresiz hissedersin...

Bu akımın en önemli özelliği izleyiciye de filmde yansıtmaya çalıştığı duyguları yaşatması. O yüzden yağmurdan ıslanan arabanın camından dışarı bakılan ve içeride eski bir türkünün çaldığı sahneyi izlerken çocukken kaç kez bunu yaşadığını düşünürsün. O yüzden onu yaşadığın andaki hislerin gelip yerleşir içine, eski bir zamandan kopup gelmişçesine...

Bir oyuncu olarak sevdiğim pek çok yazar ve yönetmen vardır ama Nuri Bilge'nin yeri ayrıdır.

Sırf kendine has bir üslup geliştirdiği için değil, filmlerindeki bu gerçekçiliği ve sahiciliğin müptelası olduğum için...

Bu yüzden filmle ilgili yapılan bazı sıkıcı yorumlarına asla aldanmayın, gidin sinemaya ve sahicî bir atmosferin içine girip kendi gözlemlerinizle görün Anadolu'da yaşayan bu bir avuç insanın küçük dünyalarını...

Asla pişman olmayacak ve filmin nasıl geçtiğini anlamayacaksınız bile...

NOT : Oyunculuklar o kadar muazzam ki söyleyecek kelime bulamıyorum. Oscar yolunda yolu açık olsun...

**HAFTANIN
SÖZÜ**

" İnsanların karakterleri onların kaderidir. Ve insanlar layık oldukları hayatları yaşarlar..."

Heracleitus